

stala, potem bil bi se celi sadež nam iz same vode po naravnih zakonih razvil, nastal in se razrastel. Ali ni to za mislečega človeka uže samo na sebi nezapopadljivo čudo božje? Gotovo! Iz tega sledi pa tudi naravna posledica, da ob času bolj občutne in dolgotrajne suše, ko sadnemu drevju v zemlji za rast in razvoj sadežev potrebne vlage pomanjkovati pričue, še nerazviti in nedozoreli sadeži, dasiravno so sicer popolno zdravi in nepoškodovani, sami ob sebi raz drevje odpadati pričnó.

(Dalje prihodnjič.)

Kranjsko ribiško društvo

ima v svoji valilnici na Studenci pri Ljubljani 60.000 zaroda potoških in jezerskih postrvi, razdeljenih v 21 aparatih kalifornske sisteme. Potoške postrvice, katerih je vseh 50.000, so večinoma uže toliko dorasle, da bodo v desetih, manjši del v dvajsetih dneh godne, da se izpusté v proste vode.

Zaroda jezerskih postrvi je 10.000, in so ravnokar jela jajčica pokati in se prikazujejo ribice. Poleg navedenega je še v enem aparatu 2000 rudečih ali križastih postrvi, blizo toliko razvitih, kakor prejšnje.

Društveni odbor vabi vse društvenike in vsacega, kdor se za umetno riborejo zanima, pogledati društveno valilnico in se prepričati o jako ugodnem vspehu tekoče valilne dobe.

Jezerske postrvice in rudeče ali križaste postrvi izpustile se bodo v ribnik na Studenci, katerega je kranjski deželni odbor prepustil društvu v namen umetne riboreje, torej bo ostal ta zarod do svojega popolnega razvitka, do katerega se sme držati v aparatih, t. j. 30 do 40 dni še v valilnici.

Množina potoških postrvic je odmenjena za nasad pripravnih potokov v bližnji in daljši okolici ljubljanske, odbor bo izročil te postrvi dotičnim ribičem v navedeni namen pod pogoji, ki so potrebni za prospeh vsega delovanja. Ker so te postrvice že skoraj povžile svoj mehurček rumenjaka, se mora toraj pričeti najpozneje v desetih dneh s prenašanjem v proste vodé, naj se potrudijo društveniki in drugi v navedenem času k valilnici, če jo hočejo viditi napolnjeno z nasadom, v polnem delovanji.

Ob enem naznani odbor, da se je z ribiči na Savi in Ljubljani sporazumil, da bo od njih dobil drstnih lipanov in sulcev, in tako mogel bi pripraviti zaroda tudi teh dveh plemenov.

Odbor namerava izrediti kolikor mogoče veliko množino zaroda lipanov in sulcev in izpustiti ga v Savo in deloma v Ljubljanico, kateri vodi, kakor znano, posebno ugajata tema plemenoma. To postopanje bo najbolj onim v prid, ki bodo donašali plemenk, t. j. dotičnim ribičem.

Ker ima odbor z navedenim delom obilo opravila, je sklenil sklicati občni zbor društva ne meseca februarja, kakor je bilo dozdej običajno, ampak koncem aprila ali početkom maja, ko bo vse zimsko valenje tekočega leta dognano, in bo tako mogel poročati o vspehu cele tekoče zimske sezone. Odbor prosi društvenike vzeti to poročilo svojega delovanja kot začasno na znanje.

Ob enem se vsi p. n. gospodje riborejci vljudno prosijo, da naj o letošnjih, pri umetni ribariji doseženih vspehih podpisanemu društvenemu odboru prej kot mogoče sporočila doposlata blagovolijo, da se bodo potem v letnem sporočilu ribarske razmere v Kranski kolikor mogoče vestno vpisati mogle.

Železnica Ljubljana-Kamenik.

Vtemeljitev postave o zgradbi železnice Ljubljana-Kamenik.

Dežela kranjska si uže mnogo let prizadeva doseči zgradbo železnice iz mestne občine ljubljanske po bistriški dolini v Kamenik, ter se je zgradba te železnice iz ozira na narodno gospodarstvo spoznala za živo potrebo.

Cela pokrajina, po kateri bi se omenjena železnica speljala, odlikuje se uže sedaj po vedno večji obrtniji, katero posebno krepka moč reke Bistrice izdatno pospešuje.

V tem zmislu se posebno odlikujejo kraji Domžale, Jarše, Veliki Mengiš in Kamenik, koder naj bi se železnica speljala.

Izmed obrtnije po teh krajih cvetoče, mora se na prvem mestu omeniti c. kr. smodnišnica v Kameniku, katera se bo z nameravano železnico zvezala po tiru za vlako napravljenem, kar bo za državo tolikošne koristi, da se uže iz tega njena dolžnost razvidi za gmotno podporo zgradbe nameravane železnice.

Vojaška oblast dobila bi na ta način priliko, najhitreje kolikor toliko smodnika iz Kamenika v Ljubljano in od tod na dalje pošiljati; ob enem pa bi se odstranila nevarnost, v kateri se nahajajo vse vasi ob cesti ležeče, koder se sedaj smodnik na vozéh vozi.

V Velikem Mengiši in Domžalah uže sedaj osem velikih tovaren slamnike izdeluje, kateri se po celem cesarstvu razpošiljajo; v Jaršah imajo umetne mline, ki leto za letom več nego 1500 ton (à 1000 kilogr.) žita pomeljejo. Omena vredne so tovarne za cement in lončenino, kakor tudi kaolinišče v Kameniku. Vrh tega ima pa Kamenik mrzle kopeli, kamor poleti mnogo tujcev zahaja.

Desek in remeljnov pripravljajo leto za letom neštivilne žage po bistriški dolini za 6000 ton.

Apna se leto za letom od 5000 do 6000 ton nažgé. Povžitek pridelkov se je v poslednjih letih pri obilnem številu tovarničnih delavcev in družih prebivalcev tega sodniškega okraja (23.000) tudi jako povzdignil.

Da se bo pa vse tukaj navedeno, kolikor se dá, še povzdignilo, potrebuje Kamenik približanja na kako prometno progo, s katerimi je sedaj celi svet v zvezi. Kamenik potrebuje železnice.

Uže leta 1882. pregledal se je načrt, katerega je društvo za zgradbo železnice z ozkim tirom predložilo ter se je sploh povdarjala važnost zgradbe omenjene železnice za razvoj obrtnije po teh krajih ter se je pričetek zgradbe najtopleje priporočal. Pri tej priložnosti je tudi dežela sama, opiraje se na sklep deželnega odbora od 13. junija 1880. leta, obljubila izdatno podporo.

Omenjeno društvo je prosilo za državno podporo zgradbe, ker mu ob prošnji za dovoljenje zgradbe ozkotirne lokalne železnice na podlagi dotične postave ni bilo mogoče zadosti potrebnega denarja iz lastnih virov vkup spraviti.

V očigled velikega pomena nameravanega podjetja za deželo in za glavno mesto zdelo se je državni upravi umestno, podporo za zgradbo železnice dovoliti. Pozvedoče so bile vseskozi take, da dotični prizadetniki v resnici ne bi mogli potrebne glavnice zložiti, če tudi bi se pri podjetji s popolno gotovostjo smelo računati na krepko podporo dežele, prizadetih občin in drugih prizadetnikov. Zatorej se je državna vlada najpoprej podala v razgovor s podjetniki, pri katerih se je od strani vlade najpoprej na to gledalo, da se je zahtevana svota za podporo, katera se bo dala brez obresti in brez povračila, kolikor mogoče znižala ter da se bo namesto ozkotirne gradila železnica z navadnim tirom.